

Ted' už víš, že jsem to já (Kiss And Say Goodbye) - Gott, Karel

Jiří Němeček:

Přišla tak. jako se chodí,
na malý výlet výletní lodí,
seděla tak, jak dívky sedí,
když něco je v životě naposledy.

Mluvila se mnou tak,
jak se mluví s náhodným známým
v podpalubí
a smála se nádherně,
jako se směje, když láska je čistá
a bez naděje.

Odešla, jako se odchází
po noci probdělé,
když už nic neschází.

Karel Gott:

Máš ještě v očích kvítka snů
a nedočkavý přísvit dnů,
v jeho stopách půjdu rád,
na co myslíš, já chtěl bych znát.

Večer s písni ohranou
já chtěl bych být tvou záchranou,
tvou přízeň, kdo jen má,
ted' už víš, že jsem to já.

Až se dotknu dlaní tvých,
celý svět zmizí vzápětí,
kolem nás se rozhostí
ticho plné něžných něžností.

Jen chvíli žil jsem v pochybách,
že je to sen, jen sen, co pláchne v tmách,
o kom se ti denně zdá, zdá, zdá, zdá, zdá,
ted' už víš, že jsem to já.

Hmm, hmm.

Celý svět zmizí kolem nás,
jsi tak blízko vzdálená,
proč všechno končí, lásko má,
jako tahle píseň troufalá,
ty zmizíš s ní jak stíny, má milá.

Vždyť víš, že jsem to já,
kdo tě najde,
víš, pouze já,
až uslyšíš tu píseň hrát,
tak už víš, že jsem to já.